

Prehospital ultralyd; HOCUS POCUS?

Øyvind Grassdal¹

¹ Bachelor i paramedisin, UiS

Introduksjon

De siste seks tiårene har ambulansetjenesten utviklet seg fra å være en enkel transporttjeneste til å bli en viktig del av den akuttmedisinske kjeden. Stadig mer behandling og undersøkelser gjøres prehospitalt, og ultralyd omtales som det nye stetoskopet. Samtidig slås det fast i NOU 17:2015 Først og fremst, at ambulansepersonell trenger økt kompetanse for å bruke ultralyd ved akuttmedisinske tilstander og skader. Hensikten med denne studien er å undersøke om ambulansepersonell har god nok kunnskap til å tilegne seg, samt bruke POCUS som beslutningsstøtteverktøy på selvstendig grunnlag.

Metode

Jeg har benyttet systematisk litteraturstudie som metode. Det er søkt i databasen Cinahl og søkemotoren PubMed, samt usystematisk i Google Scholar. Jeg inkluderte studier fra 2010 til dags dato. Resultat Det ble inkludert tre artikler fra PubMed, to fra Cinahl og én ble identifisert gjennom snøballmetoden. Tre av studiene var relatert til simulering, og tre inkluderte pasienter.

Resultat

Artiklene konkluderer med at ambulansepersonell kan, etter kort fokusert opplæring, tilegne seg tilfredsstillende kunnskaper og ferdigheter til å bruke POCUS. Ingen artikler har oppnådd statistisk signifikans.

Konklusjon

Å forske i et prehospitalt miljø er krevende og medfører at det må tas hensyn til mange ulike faktorer og variabler rundt studiedesign, deltakere, vurdering av samtykke og andre etiske problemstillinger. På grunn av lavt antall deltakere, både pasienter og ambulansepersonell, kan en ikke generalisere og konkludere med statistisk signifikans. Likevel tyder funnene på at ambulansepersonell har faglige forutsetninger for å mestre POCUS og bruke det som beslutningsstøtteverktøy, men det trengs ytterligere forskning.